

Atanazijeva veroizpoved

Vsak, kdor želi biti rešen, mora predvsem izpolnjevati splošno vero; kdor je ne bi izpolnjeval celo in nespremenjeno, bo brez doma pogubljen na veke.

In to je splošna vera, da bi častili enega Boga v Trojici in Trojico v edinosti; ne da bi mešali osebe in delili bitja. Kajti druga je oseba Očeta, druga Sina in druga Svetega Duha.

Toda Oče in Sin in Sveti Duh imajo eno Božanstvo, enako slavo in enako večno čast. Kakršen je Oče, takšen je Sin in tudi Sveti Duh.

Ne ustvarjen Oče, ne ustvarjen Sin, ne ustvarjen Sveti Duh.

Neskončen Oče, neskončen Sin, neskončen Sveti Duh.

Večen Oče, večen Sin, večen Sveti Duh.

A vendar ne trije večni, ampak eden večni.

Kot niso trije ne ustvarjeni in niso trije neskončni, ampak je eden ne ustvarjen in eden je neskončen.

Enako je vsemogočen Oče, vsemogočen Sin, vsemogočen Sveti Duh.

A vendar niso trije vsemogočni, ampak je en vsemogočen.

Takšen je Oče – Bog, Sin – Bog, Sveti Duh – Bog.

A vendar niso trije bogovi, ampak je le eden Bog.

Enako je Oče – Gospod, Sin – Gospod, Sveti Duh – Gospod.

A vendar niso trije Gospodje, ampak je le en Gospod.

Po krščanski resnici moramo vsako osebo posebej priznavati kot Boga in Gospoda.

Po splošni krščanski veri se nam prepoveduje govoriti, da so trije Bogovi ali trije Gospodje.

Oče ni od nikogar narejen, niti ustvarjen niti rojen.

Sin je edino od Očeta, ne narejen, ne ustvarjen, ampak rojen.

Sveti Duh je od Očeta in od Sina, ne na narejen, ne ustvarjen, ne rojen, ampak izhajajoč.

Torej en Oče in ne trije Očetje, en Sin in ne trije Sinovi, en Sveti Duh in ne trije Sveti Duhovi.

V tej Trojici ni ničesar prej, ne pozneje, nič ni večje, ne manjše, ampak so vse tri osebe enako večne in enako velike.

Da bi tako vsi, kot smo že dejali, častili Trojico v enotnosti in enotnost v Trojici.

Kdor želi biti rešen, mora tako razmišljati o Trojici.

Za večno rešitev je potrebno iskreno verovati tudi v učlovečenje našega Gospoda Jezusa Kristusa.

To je torej prava vera, ko verujemo in izpovedujemo, da je Gospod naš Jezus Kristus, Božji Sin, je Bog in človek hkrati.

Bog – iz Očetovega bistva pred večnostjo splojeni in človek – iz bistva matere rojeni v časnosti.

Popolni Bog, popolni človek, obstajajoč iz razumne duše in iz človeškega telesa.

Z Božjo prirojenostjo enak Očetu, s človeško prirojenostjo manjši od Očeta.

Čeprav je Bog in človek, nista dva Kristusa, ampak je le en Kristus.

En, ne da bi se Božja prirojenost spremenila v telo; ampak je človeška prirojenost bila sprejeta v Boga.

En, vendar sploh ne tako, da bi se prirojenosti pomešale, ampak tako, da je ena oseba.

Tako kot je razumna duša in telo en človek, tako je tudi Bog in človek en Kristus, kateri je trpel za našo rešitev, sestopil v pekel, tretji dan vstal od mrtvih, vstopil v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega, od tam pride soditi žive in mrtve.

Ob Njegovem prihodu bodo vsi ljudje vstali od mrtvih s svojimi telesi in dali bodo obračun o svojih dejanjih: in ti, kateri so delali dobro, pojdejo v večno življenje; kateri so delali hudo, v večni ogenj.

To je splošna vera. Ne more biti rešen nihče, kdor je ne sprejme iskreno in brez pomislekov. Amen.